

[Weikop.]

praktisering er overordentlig interessant, og jeg synes også, at det er overordentlig interessant af den højtærede finansministers mund at erfare, at loven i det hele har fungeret tilfredsstillende — og det ganske særlig på baggrund af al den debat, der var forud for dens gennemførelse. Ja, jeg kan vel næsten sige, at man gjorde vanskelighederne så tårnhøje, at vi næsten fik indtryk af, at det var komplet umuligt at administrere denne lov. Det viser sig altså nu, at vanskelighederne er blevet noget overdrevet, for havde de været så store, som det blev sagt dengang, så havde den højtærede finansministers beretning i dag formentlig set helt anderledes ud. Jeg kan måske føje til, at havde den højtærede finansminister ikke haft så dygtige og smidige embedsmænd til sin rådighed, som tilfældet har været, så havde beretningen sandsynligvis også set anderledes ud i dag. Jeg vil gerne som de øvrige talere sige, at det er knaggodt arbejde, der her er udført.

Det ærede medlem hr. Retoft kom med en lille bemærkning om, at detailafgiften havde været nemmere og lettere at administrere. Det ærede medlem hr. Henry Christen var også inde på det, men ud fra en anden forudsætning. Jeg forstår, at vi slet ikke skal drøfte det spørgsmål, men jeg synes, det er værd at slå fast, hvad det ærede medlem hr. Henry Christensen også gjorde, nemlig at det nu viser sig, at hvis vi havde indført afgiften i detailledet, skulle vi have været ud til 85.000 flere for at kræve afgiften op. Om det er det, det ærede medlem hr. Retoft mener skulle være lettere og smidigere, ved jeg ikke, men det er i hvert fald ganske rart nu at få afklaret disse tal, som der måske har været nogen tvivl om.

Afgiften på byggematerialer er næsten et helt kapitel for sig selv, synes jeg; i hvert fald er det et kapitel, som den højtærede finansminister nu gerne, forstår jeg, vil undersøge til bunds. Jeg finder det også udmærket, at den højtærede minister agter at nedsætte et udvalg, repræsenterende de interesserede parter; men skulle et sådant udvalg efter mange overvejelser komme til det resultat, at lovændringer er påkrævede for at gennemføre en smidigere ordning og måske også en lempeligere økonomisk

ordning, så synes jeg ikke, at den højtærede finansminister skal holde sig tilbage fra at komme her til tinget og foreslå sådanne ændringer. Skulle sådanne ændringer, hvad jeg ikke ved noget om, også føre til mindre afgiftslettelser, finder jeg heller ikke, det er nogen større ulykke. Når jeg siger det, er det ud fra den betragtning, at det ser ud til, at den højtærede finansminister får flere penge i kassen, end der var forudset, altså mere end de 900 mill. kr. årlig, der oprindeligt var regnet med.

Lovforslagene indeholder i øvrigt, som det ærede medlem hr. Henry Christensen kom ind på, lempelser på forskellige områder. Der er oven i købet nogle af lempelserne, der kan medføre, at man bruger noget mindre papir i denne lovgivning. Det synes jeg er udmærket. Det er også udmærket med længere frister for indbetalingen o. s. v., alt sammen selvfølgelig noget, som vi hilser med glæde og intet har at indvende imod.

Vi har for vort vedkommende selvfølgelig heller ikke spor at indvende imod — tværtimod ser vi med tilfredshed på — at bonus o. lign. må fradrages. Det kan være udmærket, men her vil jeg gerne spørge, om disse lempelser angående bonusfradrag ikke kommer i konflikt med den gældende bestemmelse om, at rabat o. lign., der ikke er opfyldt ved leveringen, ikke må fradrages i den afgiftspligtige værdi. Jeg kan vel se, der er forskel på den afgiftspligtige værdi og afregningen, men jeg rejser spørgsmålet allerede nu, for at disse to ting ikke skal komme i konflikt med hinanden. Det er muligt, de ikke gør det, men jeg kan ikke umiddelbart se det. Det skal jeg dog ikke komme nærmere ind på; det kan vi drøfte i udvalget.

Derimod vil jeg allerede på nuværende tidspunkt rejse spørgsmålet om forståelsen af begreberne dividende og bonus. Det forekommer mig helt åbenbart, at når der er tale om bonus, rabat eller dividende, der kædes sammen med en aftale om en modydelse af en eller anden art — således som man har det inden for handelsverdenen og alle vegne, f. eks. aftaler om kvantitetsrabat, rabat for tidligere betaling, eller hvad det nu kan være, i alle de eksisterende afskygninger inden for hele forretningsverdenen, tilfælde, hvor der stort set er